

Baiulo nostro Nigropontis, quod in casu predicto uidelicet quando non esset firma
 40 unio, uel quando alij domini unionis uolent pro hac hyeme tenere in mari armata
 unionis, ut dictum est, dimittant in ciuitate Nigropontis gentem in illa quanti-
 tate, que sibi et dicto Baiulo uidebitur opportuna, pro conseruatione solum ciui-
 tatis predictae, habendo semper respectum ad expensis, et grauitates predictas, et
 quam gentem de armata unionis et Culfi accipiant de melioribus et de illis, qui
 45 in dicta ciuitate libenter uoluerint remanere. Et quia non esset utile quod idem
 capitaneus deberet in conducendo secum galeam uel galeas uacuas fatigari, scri-
 batur sibi, quod secundum numerum gentis, que remanebit ad custodiam ciuitatis
 predictae, relinquat etiam nostro baiulo ibi galeam, uel galeas, quam, uel quas
 idem baiulus ibi faciat comode conseruari, de quibus omnibus scribatur, sicut
 50 opus fuerit, baiulo supradicto. Et hijs expletis idem capitaneus unionis Venetijs
 reuertatur. Uerum si idem capitaneus se reperiret a Mothono citra uersus Vene-
 tijs, in casu predicto, silicet quando unio facta esset, uel quando non uideretur
 presidentibus predictis, quod armata predicta deberet remanere in mari hac hyeme,
 committatur sibi, quod mittat Nigropontis unam de suis galeis bene furnitam que
 55 habeat ballistarios superfluos in illa quantitate que sibi necessaria uidebitur, pro
 custodia solum ciuitatis Nigropontis, que faciat uiam de Creta, et accipiat libras
 sexagintas grossos de illis quas portauit ser Bernardus Justinianus, et dictos de-
 narios conducat et consignet baiulo et consiliarijs Nigropontis, et ibi maneat dicta
 galea cum dicta gente et ballistarios ad custodiam ciuitatis predictae. Si uero idem
 60 capitaneus dimisisset ita frumenta de gente ciuitatem Nigropontis, quod non
 uideretur sibi opus aliam gentem mittere Nigropontis quod custodia ciuitatis
 ordinet quod dicta galea uadat in Creta et accipiat dictam pecuniam, et eam
 63 portet Nigropontem et post modo dicta galea Venetijs reuertatur.

11

Θέσπισμα συναφές πρὸς τὸ προηγούμενον, προοριζόμενον διὰ τὸν Βαῖλον Εὐβοίας. 1333, Ὀκτωβρίου 16.

№ 33to № 252. Millesimo trecentesimo XXXIII, die XVI Octubri.

Capta. Scribatur etiam baiulo et consiliarijs Nigropontis quod consideratis
 conditionibus partium illarum, et subitis periculis, que occurrere possent, mani-
 feste conspiciamus, quod quanto domini, milites et burgenses Nigropontis habe-
 5 rent minorem ambitum ad custodiendum, tanto essent magis securi, et foret cum
 minori grauitate ipsorum, et propterea per illam uiam, que ipsis baiulo et consi-
 liarijs conueniencior apparebit, sicut et quando eis uidebitur, cum dominis, mili-
 tibus et burgensis Nigropontis, ad quos res pertinent, loquatur et conferant de
 predictis, et eos indicant in quantum possint, quod se restringant in quam minori

ambitu custodie possunt, et hoc ipsis dominis, militibus, et burgensis consulimus 10
et suademus, et ex nunc quando uelint, de hec contenti sumus pro conseruatione
ipsorum. Non — 1 — non sinceri — 1 — omnes alij de parte. 12

12

Θέσπισμα, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ κατὰ τῶν Τούρκων ἐνώσις τῶν μεσογειακῶν κρατῶν ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἔχει ἤδη ὑπογραφῇ. Διὰ τοῦτο ἡ Γερουσία κρίνει ἄσκοπον τὴν ἀποστολὴν εἰδικοῦ προσώπου εἰς Ρόδον, αἰτηθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγάλου Μαγίστρου τῶν ἱπποτῶν πρὸς διαπραγματευσιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ἐνώσεως. Παρακαλεῖται μόνον ὁ καπετᾶνος τῆς ἐνώσεως νὰ προσπαθήσῃ, ὅπως ὁ μέγας Μάγιστρος ἱκανοποιητῶς ἐκ τῆς ὑπογραφείσης ἐνώσεως, ὡς ἀρμόζει συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς περιλαμβανομένους ὅρους. 1333, Ὀκτωβρίου 16.

F^o 34^r N° 253. Millesimo trecentesimo XXXIII, die XVI Octubri. 1

Capta. Ad factum autem mittendi Rodum aliquam suficientem personam pro
firmatione unionis predictae, quod petit dictus dominus Magister, ut continetur
in capitulis, missis nostro capitaneo, per eundem, respondeatur nostro capitaneo
unionis, quod miramur quodam modo de petitione dicti Magistri in facto dicte 5
persone mittende, quoniam unio ipsa usque ad quinquenium est firmata ut ap-
paret publicis documentis, et sumus etiam, quod seruantibus partibus, sicut nos
facere intendimus pro parte nostra, id quid fuit in confectione dicte unionis fir-
matum, deo preuio, in honorem et augmentum partium redundabit, propter quod
non est opus ad ipsum Magistrum, dicta occasione personam aliquam destinare, 10
cum non sit necessarie reficere, quod diutius est prefectum. Et propterea procu-
ret suo posse capitaneus supradictus, quod ipse magister contentus sit, sicut esse
debet de jure, de unione firmata, et de conuentionibus contentis in ea, et quod
eas, ut speramus et promisit, effectualiter adimpleat et obseruet, de quibus om-
nibus etiam dicto Magistro scribatur in illa forma, que dominationi conueniens 15
apparebit—Omnes de parte.

13

Ἡ Βενετικὴ Γερουσία πληροφορηθεῖσα παρὰ τοῦ Δουκὸς Κρήτης περὶ τῶν διχονοιῶν, αἵτινες ἀνεφύ-
ησαν μεταξὺ τοῦ Ὁρχάν καὶ τῶν Τούρκων καὶ τὴν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ διαπραγ-
ματευθῇ ὁ μάγιστρος τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, ἀποφασίζει νὰ γραφῇ πρὸς τὸν καπετᾶνον τοῦ
κατὰ τῶν Τούρκων στόλου τῆς ἐνώσεως περὶ τῆς ἀναφύσεως ταύτης διχονοίας, καθὼς ἐπίσης,
ἀφοῦ ἡ ἐνώσις αὕτη κατὰ τῶν Τούρκων ἰσχύει, νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν κυριάρχων τῶν
κρατῶν τῶν ἀποτελούντων ταύτην ἢ μετὰ τῶν προϋσταμένων τῶν στόλων τὴν συνεννόησιν μετὰ
τῶν Τούρκων ἢ μετὰ τοῦ Ὁρχάν. Ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Κρή-
της καὶ τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν ἄλλων κτήσεων τῆς Ρωμανίας. Πρὸς τούτοις ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ
νὰ μάθῃ ἐὰν ἡ κατὰ τῶν Τούρκων ἐνώσις εἶναι ἐν ἰσχύϊ ἢ ὄχι, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν στάσιν, τὴν
ὁποίαν ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ συνεννόησιν. 1333, Ὀκτωβρίου 16.

F^o 34^r N° 254. Millesimo trecentesimo XXXIII, die XVI Octubri. 1

